

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

VY AF KUNGÄLF. — FOTO. NILSSON, LÖDÖSE.

11TE ÅRG.

DEN 24 JULI 1910.

NO 43.

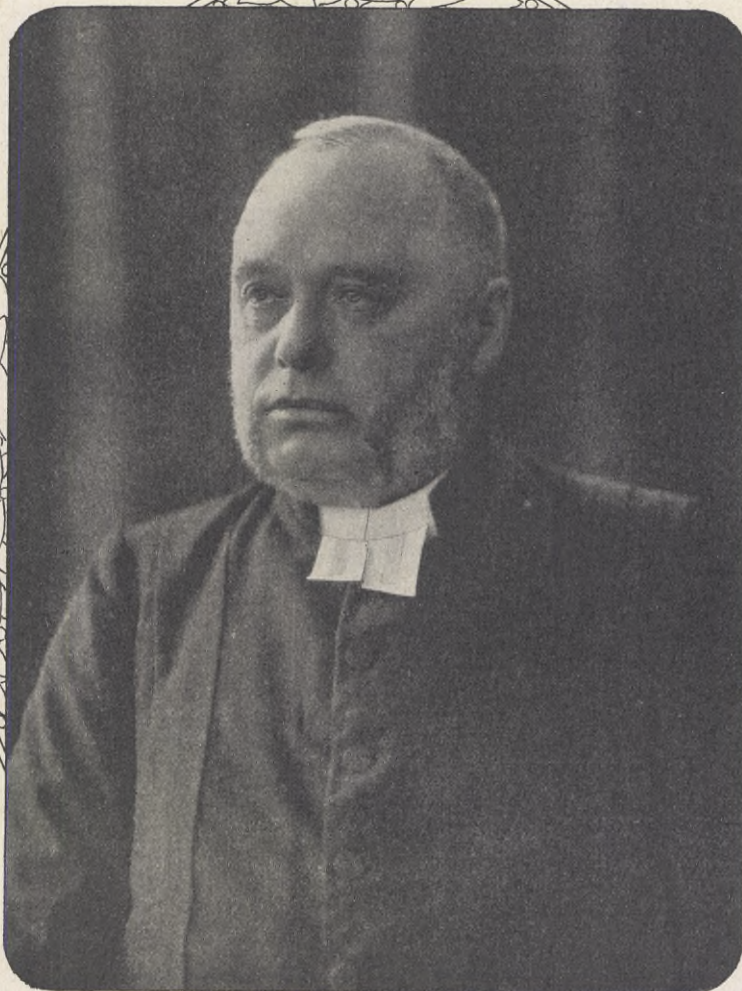

Foto. Rahmn. Lund.

F. A. Johansson

Kitols: Bengt Sjöforsparre.

FRANS AUGUST JOHANSSON †.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Qui ambulat simpliciter, ambulat confidenter. Så löd den innehållsrika inskrift, hvilken Lunds universitet åsatt den krans, detsamma nedlade på sin hädangångne lärares, prof. Frans August Johanssons bår. Den, som i sin handel och vandel går rättframhetens enkla stig, den vandrar förtröstansfullt; på honom kan man och lita — skulle man till äfventyrs kunna på svenska återgifva densamma. Med inga bättre ord skulle Frans August Johanssons lefnadslopp och lifsgärning som akademisk lärare och vetenskapsman icke mindre än som människa kunna i en kort sats karaktäriseras. Orubblig redlighet, omutlig rättskaffenshet, ett vandrande utan *dubbelvägar rakt fram*, som af ingen fruktan kände, voro för honom under hela hans lefnad utmärkande drag. Allmän vördnad och saknad följde honom därför till grafven.

Frans August Johansson var född i Elmeboda i Småland den 10 juni 1850. Utgången ur ett enkelt allmogehem — föräldrarna voro hemmansägaren Johan Peter Nilsson Viktor och hans maka Eva Nilsson — mötte det sina svårigheter för honom att få följa sin hjärtas böjelse att studera: han hade kommit till 25 års ålder, innan han efter studier i Växjö 1875 blef student vid universitetet i Lund. Här fingo emellertid hans studiebegåfning och outtröttliga studiefit snart tillfälle att göra sig gällande, och tio år senare aflade han den vid detta universitet på denna tid som ytterligt kräfvande ansedda teologie kandidatexamen, hvars sällsynthet gjorde, att den nästan ansågs om icke som ett slags biskops-, så dock som en professorsexamen.

Johansson skulle ock blifva akademisk lärare. Nästan samtidigt med sin prästvigning 1886 förordnades han till docent i exegetisk teologi vid Lunds universitet, uppfördes redan 1890 i andra rummet å förslag till professorsämbetet i dogmatik och moralteologi i Uppsala och utnämndes två år senare till innehafvare af e. o. professorsämbetet i samma ämnen vid samma universitet. 1895 utbytte han denna lärostol mot den extra ordinarie i sitt huvudämne, exegetisk teologi, och återkallades slutligen 1897 till Lund som ordinarie professor i samma ämne, sedan företrädaren C. W. Skarstedt vid uppnådda 82 lefnadsår begärt och erhållit afsked.

Allt sedan dess har Johansson med nit och framgång verkat som lärare i den teologiska fakulteten vid det universitet, han från sin ungdom vunnit kärt. Han var — säger hans kollega prof. Herner — den förste, som vid Lunds universitet införde modern forskning på det exegetiska området, och likaledes den förste, som där föreläste bibelteologi. På samma gång han själf stod på en vetenskaplig ståndpunkt i teologiska frågor, hade han emellertid djup förståelse för personer af en äldre åskådning, som ej vågade släppa något af det traditionella, emedan de fruktade, att vetenskapen i så fall kunde beröfva dem deras religion. Detta drag kom särskildt tydligt fram vid ett af de sista tillfällen, då det var en större allmänhet förunnadt att få åhöra honom, nämligen vid Lunds teologiska sällskaps möte i Helsingborg för ett par månader sedan. Johansson höll där ett föredrag om, huru man i sitt bibelstudium skulle kunna förena fromheten med den vetenskapliga kritiken. Han skildrade hvilka känslor man hyser mot den, som förtalar ens bästa vän, och framhöll, att just så uppfattade många fromma den moderna vetenskapens kritiska metod vid bibelstudiet. Men naturligtvis ådagalade han också, huru felaktigt och orättvis en dylik åsikt är.

Ty i afseende på vetenskapens rätt äfven på det teologiska området ville han icke vara med om eftergifter. När biskop Rodhe vid 1903 års kyrkomöte kom med anmärkningar på universitetslärares sätt att sköta sina plikter mot de teologie studerandena och på den moderna teologiska forskningen öfverhufvud, kom svaret just från Johansson — i de tvärhuggna korta satser, som voro för honom utmärkande, satser, som icke inbjödo till fortsatt meningsutbyte, fortiter in re, leniter i modo — man märkte stundom icke ens riktigt, att det var repliker.

Öfver hufvud intog Johansson vid de tre kyrkomöten han bevistade en mycket bemärkt plats.

Han torde sålunda ha haft en icke obetydlig andel däri, att bibelkommissionens monumental verk vunnit den kyrkliga representationens anslutning i den utsträckning fallet varit i trots af sitt öfvergifvande af traditionell form och traditionella öfversättningsprinciper.

Vid 1903 års kyrkomöte väckte han uppseende därigenom att han lyckades vinna kyrkomötets bifall till ett af honom uppställt program för en ny barnlära i kristendom i stället för den nuvarande katekesen. Detta program gick i korthet ut på, att den nya läroboken skulle vara kortfattad och häst uppställd i stycken utan frågor och svar, kanske med olika kurser. Den borde vara uppställd i en systematisk ordning, som lät lärjungen se innehållets särskilda delar i deras inre sammanhang. Vidare borde den i möjligaste mån återgifva bibelns enkla, konkreta tankar och därför nära ansluta sig till den bibliska historien. Den borde i sig upptaga Luthers lilla katekes på grund af dennas egenskap att vara bekännelseskraft. Slutligen borde den vara modern i den meningen, att den innehölle kristendomens religiösa och etiska idéer, sådana de i sin sanning erfaras och uppfattas af den nuvarande tiden. Samma år fick han i verkligheten i uppdrag af k. m:t att söka förverkliga detta program och framlade 1908 sitt förslag till "Handledning för den första kristendomsundervisningen med anslutning till Luthers lilla katekes", ett förslag, som emellertid drabbades af flerahanda invändningar af hufvudsakligen pedagogisk art, medan det i vissa andra hänseenden nog var af banbrytande natur.

Vid senaste kyrkomöte väckte han uppmärksamhet genom den motion, hvori han tillstyrkte kyrkomötet att visa tillmötesgående mot andra kammararens ståndpunkt i prästerskapets löneregleringsfråga.

Det mest utmärkande draget i Johanssons karaktär var den ärlighet och trovärdighet, hvarpå redan ofvan häntyddes. Härtill sällade sig en sällskaplighet, som lät honom vinna många personliga vänner.

Liksom han själf var den rena ärligheten, så trodde han äfven i regeln godt om andra och sökte därför också gärna deras umgänge. Men han älskade ej sällskapslifvet för att där få lysa, utan inskränkte sig vanligen att tåligt höra på, hvad andra kunde ha att förtälja. När han någon gång gjorde ett inlägg, var detta oftast både humoristiskt och träffande.

Af utmärkelser, som kommo Johansson till det, må nämnas att han vid ledigheten efter biskop Andersson uppfördes på andra förslagsrummet till biskopsstolen i Växjö samt att han vid jubelfesten i Uppsala 1893 utnämndes och promoverades till teologie doktor.

Döden träffade honom, då han efter afslutad resa som censor vid mogenhetsexamen sökt hvilat på Hultafors' sanatorium. Allt sedan sin Uppsalatid led han af astma; det visade sig nu, att det onda satt djupare och var farligare, än man föreställt sig. Den 13 juli på morgonen kallades han hädan. Han aflod ogift och sörjes närmast af syster och systerbarn.

Å Hvilan afhölls med anslag från Malmöhus läns Hushållningssällskap 28 juni—1 juli en kurs för hustrur och döttrar från mindre landtmannahem.

Undervisningen omfattade husmodersarbeten i hemmet samt hushållningssköttsel.

Kursen räknade 72 deltagare och var den första i sitt slag inom länet.

Fotografien togs vid besök i Alnarps trädgårdar.

Vidst. bild: KURS VID HVILAN FÖR HUSTRUR OCH DÖTTOR FRÅN MINDRE LANDTMANNAHEM.

Amaloffotograf

Klöhn: Bengt Sjöforsparre.

Vidst. bild: GÄFLE SKARPSKYTTEFÖRENINGIS VACKRA OCH DYRBARA NYA FANA, som genom insamling åstadkommits af stadens damer och nu högtidligen öfverlämnats.

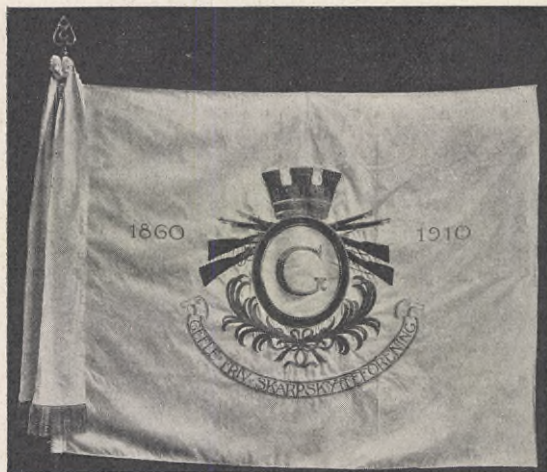

Foto. Reimers, Gäfle.

Klöhn: Bengt Sjöforsparre.

Efter fotografi.

Klöhn: Bengt Sjöforsparre.

Efter fotografi

Klöhn: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Sthlm—Gbg.

SVENSKA HÄSTAR: Öfre bilden t. h.: Värmlands mest berömda hingst, "Samson", 10 år, erhöill hederspris och 1:sta pris jämte större silfvermedalj och hedersdiplom vid sommarens Karlstadsutställning. Å nedre bilden: Tre hästgenerationer: 1. Støet "Prima", 18 år, med föl vid sidan, erhöill andra pris, silfvermedalj och hedersdiplom. — 2. "Frida", med föl vid sidan, 7 år, dottersto efter "Prima", erhöill hederspris, 1:sta pris, större silfvermedalj och hedersdiplom. — 3. "Rebecka", 2 år, dottersto efter "Frida" erhöill 2:dra pris, silfvermedalj och hedersdiplom. — Samtliga dessa fyra i Karlstad prisbelönade hästar, af hvilka "Samson" tillhör hrr Olsen & Fridlund, Glafva, och de öfriga J. A. Fridlund, Glafva, äro af den berömda nordsvenska rasen. Fackmän finnas som anse att ardenern tvifvelsutän skulle försvinna ur hela Värmland, om den stora nordsvenska hästen där blefve allmännare införd.

PRINSEN-REKRYTEN.

Då kronprinsparet den 10 juli besökte Kronprinsens husarregemente å Bonarps hed, föreställdes af dem deras äldste son, den 4-årige hertigen af Västerbotten, för regementet. Den lille prinsens borna krigarhällning och käckt glada uppsyn tillvann honom allas hjärtan.

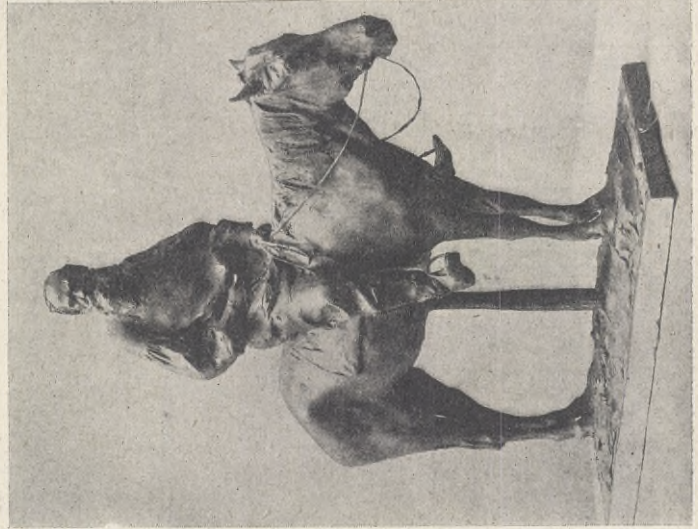
*
Stockholm gästas i dagarna af den celeberryske skulptören *turst Trubetskoi*, bekant för den svenska allmänheten bl. a. genom sin byst af Zorn, hvilken varit utställd på Nationalmuseum i Stockholm. Fursten åtföljes af sin maka och kommer närmast från Tolstoy's gods Jasnaja Poljana, där han modellerat en rytтарstaty af den äldrige skalden. Afsikten med Stockholmsbesöket är dels att inköpa en

FURST TRUBETSKOJ I STOCKHOLM.

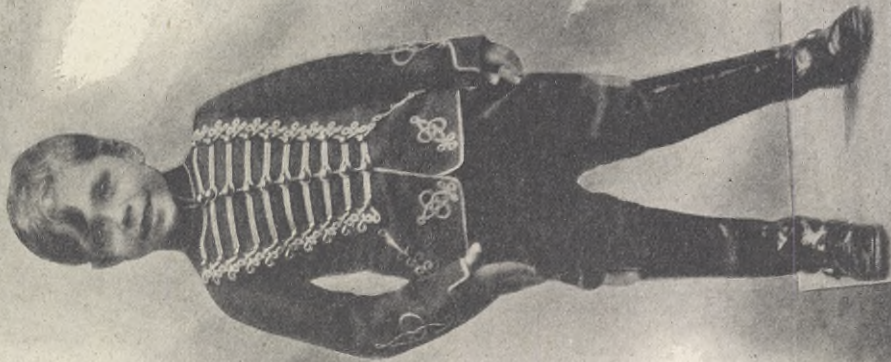
villa, som fursten vill använda närhäst han eller hans maka, som är svenska, i Sundström, kommer till Sverige, samt dels att undersöka om gjutningen af ofvannämnda rytтарstaty kan utföras härstädes. Det senare lär ha lämnat ett negativt resultat, medan det förra ledt till att furstparet antagligen kommer att inköpa en villa i Stockholms skärgård.

FURST TRUBETSKOJ, för (Foton tagen i Stockholm för H. S. D.)

Foto. Alnberg & Treinius, Stockholm.

LEO TOLSTOY TILL HÄST. Statyett, nyligen utförd af furst Trubetskoi. "DANSÖS" I DUNCAN-STILEN, ett af furst Trubetskoi's senaste arbeten. HERTIGEN AF VÄSTERBOTTEN PÅ BESÖK HOS KRONPRINSENS HUSARER iförd detta regementes uniform. (Atelier Jonn, Malmö.)

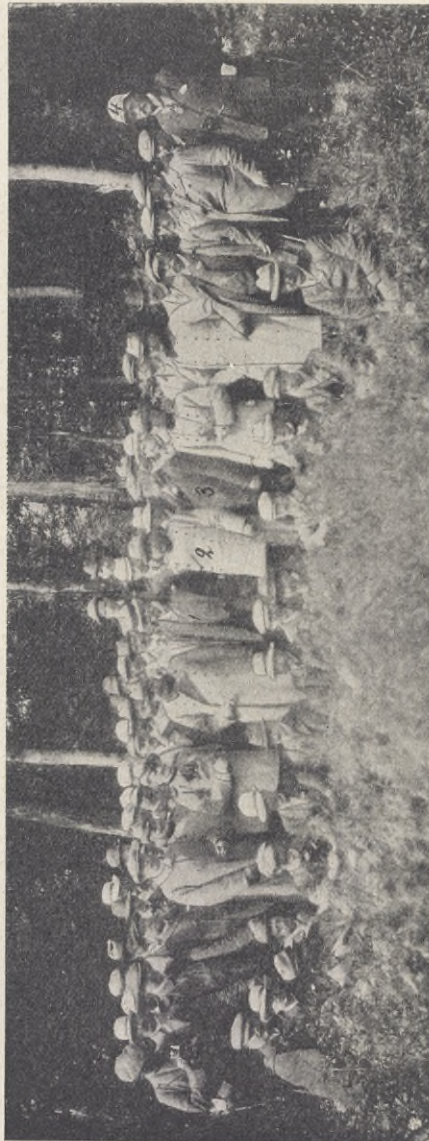
SVENSKA RIKSDAGSMÄNNENS NORRLANDSFÄRD.

Foto. Borg-Mesch, Kiruna.

I KIRUNA DEN 7 JULI: Fotografien tagen midnattstid, efter den af Kirunavara-Luossavara A.-B. anordnade middagen. (Se äfven fotos i föreg. nr.)

SVENSKA FÖRENINGEN FÖR SKOGSVÅRD PÅ TYSK EXKURSION.

Efter fotograf.

Klické: Bengt Ståfverparre.

Bilden t. v.:

FRÅN DEN SVENSKA FÖRENINGENS FÖR SKOGSVÅRD EXKURSION TILL OSTPREUSSEN: EXKURSIONENS SAMTLIGA MANLIGA DELTAGARE & revirét Neu-Sternberg. 1 Universitetskanslern greve Fr. Wachtmeister,

- 2. Oberförstmeister Boy,
 - 3. kapten B. A. Verdier 4. hofjägmästare Fr. Edelstam.
- (Text å sid. 684)

Bilden t. h.: Fröken Anna Johanna Dahlberg, Norrköping, numera bosatt i Stalsto, fylide den 6 juli 102 år. Fröken D. är alltfjämt vid ganska god v. gör.

ANNA JOHANNA DAHLBERG.

Från seglingarna i Köpenhamn under "Öresundsveckan":

Öfre bilden:

1. "CIRCE", Sthlm, vinnare af ett 1:a och ett 2:dra pris.
2. "ARIADNE II", tysk, ett 1:a pris.
3. "MARGA", Gbg, ett 1:sta pris.
4. "ORCHIS", tysk, ett 1:a pris.
5. "KARNEVAL", äg. Olof Mark, Gbg, den i Kiel så framgångsrika jakten, eröfrade under Öresundsveckan tvenne 1:a pris.

Å nedre bilden synes främst: "AGNES II", dir. Edv. Ohlsson, Gbg, hvilken som bekant i Kiel eröfrade "Entonna-repokalen", nu vinnare af tre 1:a pris och tvenne hederspris.

Efter fotografier.

Kliché: Bengt Silfversparre.

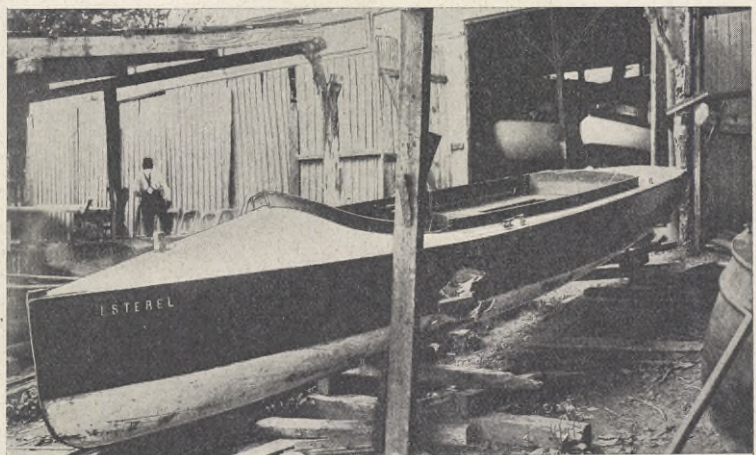
Vid den stora s. k. "Öresundsveckan", pågående vid Köpenhamn dagarna 10—13 juli — och senare avslutad i Malmö — hade man en serie vackra seglingar

att åskåda, och de svenska båtar, som gjort seglatsen till Köpenhamn för att försvara de blåa och gula färgerna, skötte sig utmärkt.

Text till fotos å sid. 680.

Mätning och vägning af de deltagande båtarna i de af kungl. Svenska Segelsällskapet och kungl. Automobil klubben utlysta motorbåtstävlingarna Stockholm-Göteborg ägde rum d. 14 och 15 juli ute vid Värtan. Man hade därvid ett godt tillfälle att se med hvilket osedvanligt intresse denna täflan omfattats och hvilka ansträngningar våra motormän utvecklat för att med verkligt sjödugliga båtar kunna genomgå det ansträngande programmet. Inalles 17 båtar voro anmälda och samma antal startade för färden den 17 juli kl. 3 f. m. från Nynäs.

Det gäller här den utan jämförelse förnämsta kraftmätning på området, som hittills ägt rum i Europa — nästan samtliga båtar ha särskildt byggts för ändamålet.

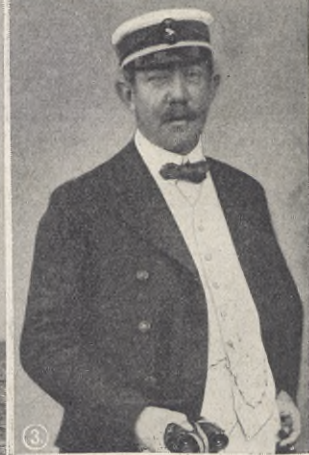
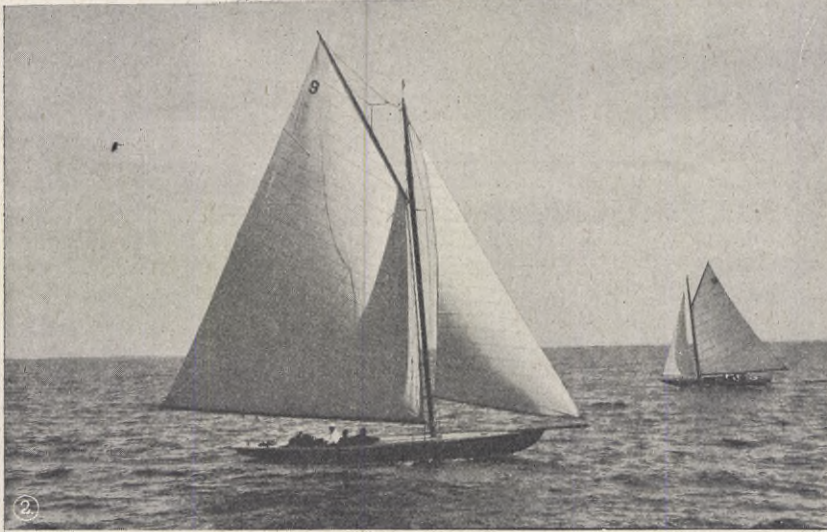

MOTORBÅTEN "ESTEREL" upplagd på varvet vid Laboratiekajen, Sthlm. Den präktiga motorbåten gjorde haveri under tävling Södertörn rundt, och dess tre man starka besättning, däribland ägaren löjtn. Nordlander, blef först sent omsider bärgad från en kobbe, där de slutligen funnit en föga afundsvärd tillflyktsort.

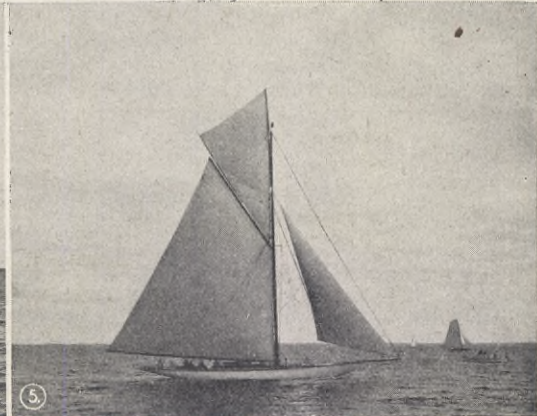
KÖPENHAMN OCH MALMÖ.

Från "Öresundsveckans" avslutning i Malmö (samtliga fotos tagna första täflingsdagen därstädes, d. 16 juli).

1. Start för 8, 9, 10 och 15-metersklassen (sist synes "Woge IV", Hamburg, som vann 1:sta priset i 8 m. klassen).
2. "Melusine II", Berlin, en i sin klass (7 m.) oöfverträffad båt, förd af Europas kanske skickligaste rorsman för småbåtar, hr Protzen.
4. "Gypaetos", England, "Agnes IIs" farliga medtäflare.
5. Den stora eleganta "Sophie Elisabeth", som denna dag hemförde sitt 15:de första pris för säsongen.

3. KONSUL C. HOMMERBERG, ordförande i Malmö S. S.

Atelier Jonn, Malmö.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöfverparre Sthlm—Glg.

Våra här återgifna seglingsbilder torde äga sitt stora intresse äfven af den grund, att icke få af de i Öresundsregattan deltagande utländska — liksom gifvetvis de svenska — båtarna från Malmö bege sig till Göteborg och Marstrand för att där delta i jubileumsregattan.

DEN FÖRSTA AEROPLANFÄRDEN ÖFVER SUNDET.

Det blef en dansk, som fick äran af att före någon annan i *aeroplan* ha gjort färd *öfver Öresund*. Den 17 juli tidigt på morgonen — kl 3.10 — hade *Robert Svendsen*, den djärve aviatikern, gjort ett försök, men måst vända åter; kl. 4.4 steg han änyo upp i sitt "Voisin" från flygplatsen å Amager och lämnade under den församlade folkmassans jubel danska kusten och styrde hän mot den svenska — efter 40 minuters färd var han framme vid Limhamnsfältet, där han lyckligt landade.

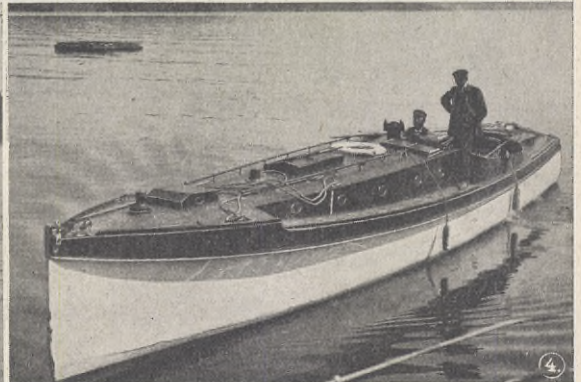
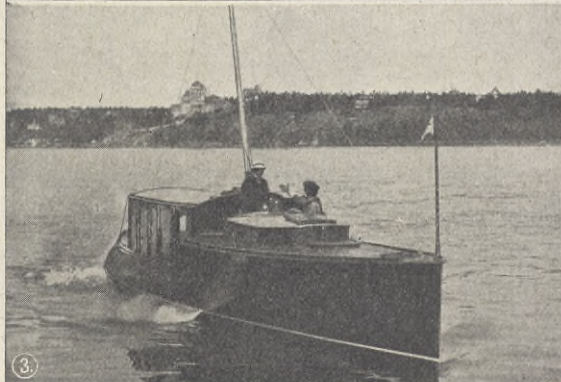
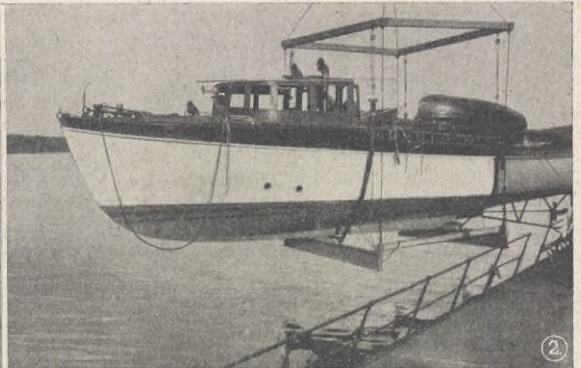
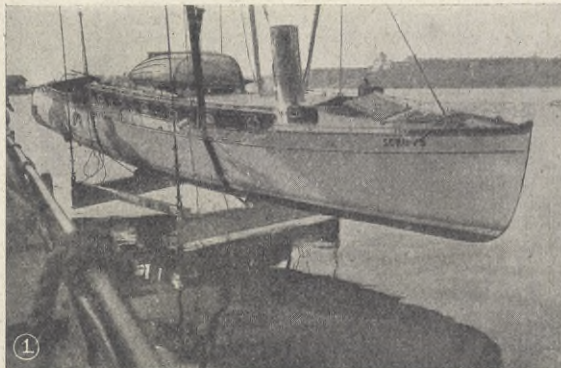
ROBERT SVENDSEN — fotografien tagen vid afresan från Malmö efter den lyckligt fullbordade flygningen öfver Sundet. — SVENDSENS FLYGMASKIN EFTER FRAMKOMSTEN TILL LIMHAMNSFÄLTET.

Atelier Jonn, Malmö.

Kliché: Bengt SJU/versparre.

DEN STORA MOTORBÅTSTÄFLINGEN STOCKHOLM—GÖTEBORG.

H. 8 Dea STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Kliché: Bengt SJU/versparre.

1—2 FRÅN MÄTNINGARNE OCH VÄGNINGARNE AF DE I TÄFLINGEN DELTAGANDE BÅTARNE. 1 är "SCRIPPS", äg. Arthur Nordfors, Åbo. 2. "PENTA IV", äg. ingenjörfirman Fritz Egnell, Stockholm. — 3. "ELSA", äg. ingenjör v. Schmalensée, Stockholm. 4. "BALTSAR", äg. I. O. Svedlund, Katrineholm. (Se text å sid. 678.)

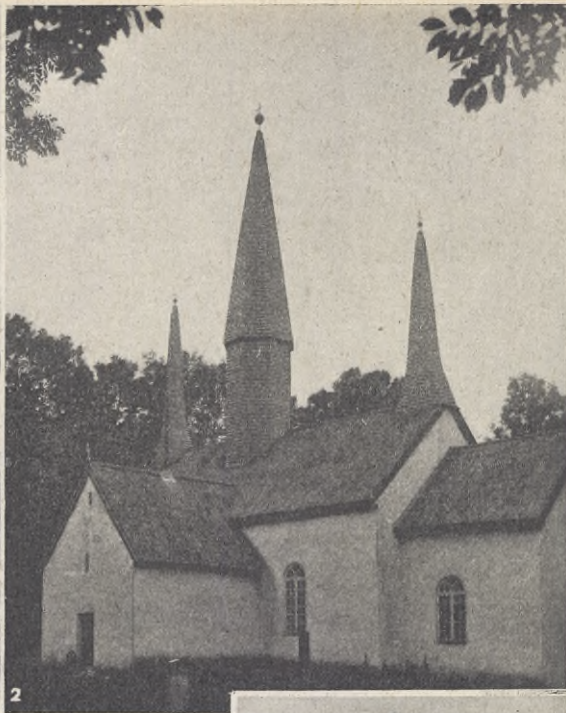

Foto. Ewald, Herrljunga

1. PRINS EUGEN OCH LANDSHÖFDINGEN FRIH. FABIAN DE GEER VID DEN NU AFTÄCKTA MINNESSTENEN ÖFVER SLAGET VID GESTILREN. 2. KUNGSLENA KYRKA efter sommarens restaurering. Denna kyrka skall ha uppförts af Erik Knutsson till minne af slaget vid Lena 1208. 3. FRÅN AFTÄCKNINGEN AF GESTILREN-MONUMENTET DEN 17 JULI. 4. MINNESSTEN ÖFVER SLAGET VID LENA, rest vid Lena kyrka 1894.

Den 17 juli aftäcktes högtidligen en *minnessten* på den plats i Hvarfs socken i Västergötland, hvilken enligt traditionen är *Gestilrens slagfält*, där konung Sverker d. y. för 700 år sedan stupade i striden mot sin medtäflare Erik X Knutsson. Jämte slaget vid Lena två år tidigare är denna drabbning en af de afgörande punkterna i den långvariga kampen mellan Sverkerska och Erikska ätterna och af stor betydelse för Sveriges hela utveckling.*

Med geheimerådet *Kasten Fredrik Ferdinand de Ponts* afgång från *guvernörskapet öfver Vasa län* har den tredje af Finlands åtta guvernö-

K. F. F. DE PONT, den nu afgångne guvernören i Vasa län, Finland.

rer fallit, på en tid af endast ett halft år. I de Ponts afskedsansökan talas visserligen om vacklande hälsa, men man har all anledning antaga, att det ligger djupare orsaker under. Hans afgång beklagas mycket, särskildt som den inträffat under nuvarande förhållanden.

Enär utgifvaren af H. S. D., direktör Hjalmar Bratt, f. n. är bortrest, erinras om vikten af att icke adressera bref personligt, om de äro afsedda för vare sig tidningen eller förlagsaktiebolaget.

Efter fotografi

DEN VACKRA JAPANSKA BYN I AFDELNINGEN "OLD JAPAN".

Kliché Bengt Silfverstens

Denna utställning, för hvilken gjorts en så våldsamt reklam och som motsetts med så stora förväntningar, visar sig likväst innehålla en hel del "bluff".

Till att börja med skulle prinsen af Wales — nuvarande kung Georg — ha öppnat utställningen. Men så kom kung Edwards plötsliga död — och landssorgen, som kväde en lysande säsong redan i födseln.

Utställningen, som skulle ha blifvit säsongens clou, öppnades i all stillhet.

I stället för pomp och ståt och fanfarer, såsom det engelska folket vill ha det, voro sorgens svarta toner allenahärskande. Till och med orkestrarne spelade på begäran Chopins "Marche funèbre".

Det hindrade emellertid inte att där hade mött en intresserad och talrik publik.

Men utställningen motsvarade inte då och motsvarar inte heller nu, då den är färdig, förväntningarna. Pressen håller visserligen — och hvad är naturligare — sin hand öfver den. Men i verkligheten är den — till trots för det japanska elementet som är nytt — inte stort annat än en repetition af utställningen 1908.

"The white City", dit utställningen är förlagd nu liksom 1908, blir dessutom den hvita staden vare sig det är japaner eller engelsmän som där utställa. Det är hvitt, skimrande hvitt och alltför sammangyttradt för att den verkligt vackra arkitekturen skall kunna komma till sin rätt. I solsken verkar allt detta hvita för starkt — det svider rakt in i ögon och hjärna.

Om aftonen vid konstgjord belysning är det bättre. Då ter sig "The white City" som en bländande snövit stad direkt hämtad ur en fésaga.

*

Den brittiska afdelningen har otroligt litet af intresse — konst-, maskin-, industri-, armé- och flottafdelningarna — alltsammans är upprepning af 1908.

Intresset samlar sig om Japan.

Den uppgående solens land har flere ypperliga afdelningar, som ge ett briljant intryck af den japanska nationens höga kultur — dess flit, ovanliga företagsamhet och förbluffande imitationsförmåga.

Men — det har inte lyckats att omplantera Japan i engelsk jord. Därtill smakar hela arrangementet för mycket af teater — och inte en gång första klass teater.

Hvad sägs t. ex. om téhus, där man uppvaktas af geishor som äro födda i — London? Och af sådana småsaker finns det tusen som stöta.

Afdelningen för undervisning och industri är emellertid utomordentligt gedigen. Här får man en ypperlig föreställning om dagligt lif i Japan, genom de vackra miniatyrkopior af japanska hus, trädgårdar, skolor, tempel — ja hela städer som äro återgifna med beundransvärd naturtrogenhet.

Också de små japanska byarne, som ligga här och hvar på utställningsplatsen, ha sin charme. Jag medsänder en fotografi af den vackraste — som ock efter hvad det sägs kommer verkligheten närmast — de-

Efter fotografi.

ETT PARTI AF DEN MYCKET OMTALADE JAPANESE GARDEN (dvärgträdgården).

Nisché: Bengt Sjöfverparre

korativt inramad som den är af körsbärsträdens blommande grenar.

Det är Old Japan — blomstrens och konstens härliga land, som i Europa har skapat svärmeriet för allt japanskt. Den japanska adeln har därför med klok förståelse häraf sändt sina skönaste konstverk och dyrbaraste bronsskatter till denna utställning som skall lära Europa hvad Japan *har varit* — och hvad *det är*.

Här finnas ganska vidunderliga ting. Här äro målningar från den fjärran forntiden och fram till våra dagar. Den gamla japanska målarskolan är förtrolande fin, säker och ren i sina linjer och enastående i sitt återgifvande af naturen — ensamt deras blommor äro konstverk af rang.

Ingen kan måla blommor som japanerna.

Men den ny-japanska skolan — hvars föredömen äro de moderna europeiska konstnärerna (Lehnbach och Rhodin m. fl.) — är horribel.

Det är en fingerfärdig handverkarens behändiga kopior — beundransvärda som handverk — men det är icke konst. Och japanernas tro att härigenom ha

uppnått — ja öfverstrålat Europa, är så naiv, att man måste le däråt. — — —

Det är endast naturligt att japanen visar sig som

Efter fotografi.

JAPANSKA BROTTARE ("Life in Japan").

Nisché: Bengt Sjöfverparre

Efter fotografen.

FRÅN DEN BRITTISK-JAPANSKA UTSTÄLLNINGEN: Ainu-byen med den sällsyntaste japanska människorasen.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöbergers parre Sjöhm—Ölg.

den ypperste af alla konstnärer. Han är en naturens betvingare — en mästare i att böja blad och blomster under sina händer och af dem skapa hvad honom lyster.

I den stora hortikulturhallen har man gjort försök att anlägga en japansk trädgård med dvärgträd m. m.

Här ser man de förunderligaste träd och blomster som gifva det bästa begrepp om japansk trädgårds-konst.

Träd som vi blott äro vana att se i kämpastorlek — dem trollar japanen ned till små näpna dockträd. Där är nu till exempel små ekar på ett par hundra år, som blott äro två fot höga — men lika knottriga i stammen som stora, gamla ekar. Denna trädgård verkar likvisst mera originell än vacker — och ramen som omger den smakar för mycket af teater och dekoration.

På det hela taget är hvad som fattas en konstnärns säkra smak och fasta hand vid ordnandet af denna utställning.

Eller ligger det måhända i att västern är västern och östern är östern — och att det fordras mer än en "entente cordiale" för att skapa harmoni öfver en utställning som denna? Bah — qui sait?

Något af det trefligaste på hela utställningen är ett besök hos de japanska boxarne. Det är ett stycke äkta folkklif som inte kan annat än intressera. Där boxas med passion — och publiken, vare sig nu det är engelsmän eller små "Japs" med svart hår och sneda ögon — är vildt entusiasmerad.

Naturligtvis är "Den hvita staden" öfversvämmad af "Japs" som de populärt kallas — och af japanskor. Tyvärr ha dessa sistnämnda anlagt europeisk dräkt. Och då de inte kunna gå, och deras bröst äro platta, verka de lika så falskt i europeiska dräkter, som de engelska flickorna i geishadräkter.

Som man ser, ännu en sak som stöter, och som gör det upp- och nedvända ännu barockare. Allt i allt — utställningen som utställning — för Englands vid-

kommande mer än medelmåttig. Och för Japans — af ett så egendomligt intresse att den framkallar både ett rop af hänförelse — och ett litet ironiskt smil af ovillkorlig besvikenhet.

(Till bita å sid. 677.)

Svenska Föreningen för skogsvård företog den 19—28 juni, på initiativ af professor Metzger (föret Tysklands forstattaché för de nordiska länderna), en ostpreussisk färd, som också blef till en återvisit efter det stora tyska forstmannabesöket i Sverige förra sommaren.

Föreningsmedlemmarne mottogos öfverallt med stor-
artad gästfrihet.

Som en särskild heder och nöje räknade exkursionsdeltagarne att bland sig ha sin synnerligen populäre ordförande, universitetskanslern greve Wachtmeister, som ju förut varit skogsstatens högste chef.

Foto. Thomasson, Norrköping.

DEN HELIGE OLOF
— NORRKÖPINGSSKYDDSHELGON.

Den statyett, hvaraf här en afbildning återges, blef den 16 juli uppsatt å det nybyggda rådhusornet i Norrköping. "Den helige Olof" är den norske konung, som föll i slaget vid Stiklarstad.

W. H. Fotoart

Kliché: Bengt Sjöström.

EN VÄLFÖRTJÄNT HYLLNINGSGÄRD ÅT EN KVINNLIG STORMAN: MADAME CURIE, som jämte sin sedermera aflidne make, prof. Curie, upptäckte radium, och som med honom 1903 delade Nobelpriset i kemi, har af Royal society of arts i London tilldelats dess "Albert I medalj", den högsta utmärkelse detta illustra sällskap kan utdela. Ingen kvinna har förut kommit i åtnjutande däraf.

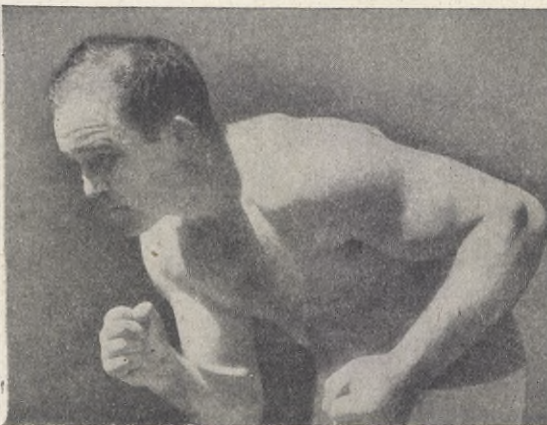
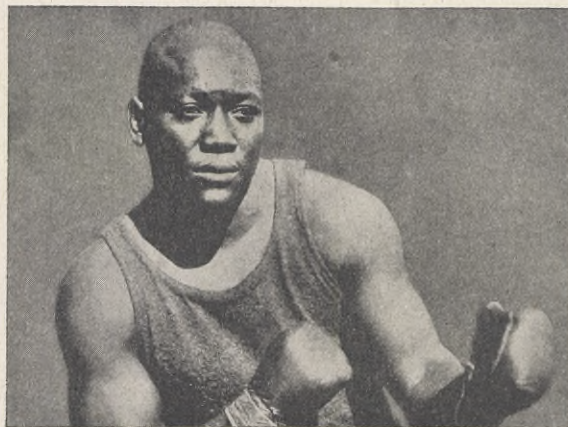
Boxningskampen i Reno, den lilla staden i Nebraska, mellan negern Jack Johnson och den hvite boxaren Jim Jeffries har icke allenast varit det allmänna samtalsämnet i Förenta staterna, utan äfven, sedan negern tillkämpat sig världsmästerskapet, i hela världen. Detta af den anledning, att den hvite mannens nederlag i den människo-ovärdiga striden blef signalen till ett uppflammande af rashatet i Förenta staterna, kräfvande massor af människolif.

Bilden t. h.: PLATSEN FÖR DET STORA BERGRASET I MÜHLHEIM VID HEIDELBERG DEN 11 JULI: Bland spillrorna till instörtade böningshus.

Efter fotografi.

Kliché: Bengt Sjöström.

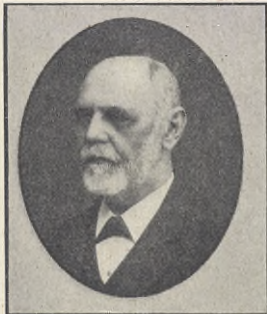
BOXNINGSKAMPEN I RENO: JACK JOHNSON — JIM JEFFRIES.

O. ERBSLÖH, den nu förolyckade tyske luftseglaren, i GONDOLAN TILL SIN BALLONG. Den 14 juli inträffade i Rhenprovinzen en fruktansvärd luftskeppolycka, i det luftskeppet "Erbslöh", af den icke stela Parsevalstypen, störtade ned från en betydlig höjd; samtliga de fem ombordvarande, bland hvilka var Erbslöh, den berömde ballongföraren, dödades.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

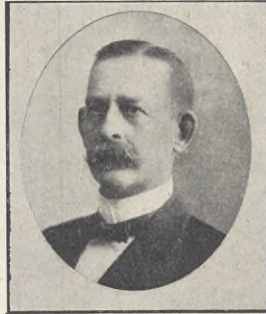
* Data å nästa sida.

P. H. F. PETERSON.
Verkst. direktör i Gotlands
Ensk. bank. — Visby.
70 år 8 Juli.

J. BERGIUS.
F. d. postmästare i Uddevalla.
— Göteborg. 70 år 8 Juli.

R. A. SUNDIN.
Kanslisekreterare. — Stock-
holm. 60 år 5 juli.*

C. CRAMÉR.
Förste verkst. direktör i A.-B.
Gotlands bank. — Stockholm.
55 år 2 juli.

J. H. E. DIEDEN.
Grosshandlande. Konsul. —
Malmö. 70 år 26 juni.*

J. A. ODEHN.
Grosshandlande. — Göteborg.
70 år 8 Juli.

N. M. E. EDLUND.
Flottningschef. — Leksand.
60 år 19 Juli.*

C. L. CHRISTIANSSON.
Direktör i J. Jacobssons A.-B.
Stadsfullmäktig m. m. — Halm-
stad. 50 år 11 Juli.

P. V. TURDFJÄLL.
Inspektör. — Nordmaling.
70 år 29 Juni.*

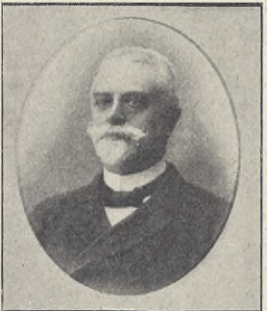
J. JOHANSON.
Godsägare. — Walared,
Hössna. 60 år 2 Juli.*

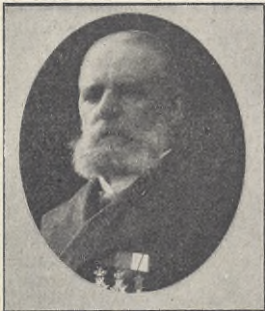
H. A. V. DAHL.
Landsfiskal. — Borlänge.
60 år 3 Juli.*

A. S. NYGREN.
Tandläkare. — Karlstad.
50 år 19 Juli.*

P. V. S. THAM.
Provinsialläkare. — Gamleby.
65 år 6 Juli.*

A. TAUBE.
Chef för Hyllinge Stenkols-o.
Lerind.-A.-B. F. d. trafikdir.
Helsingborg. 65 år 23 Juni.

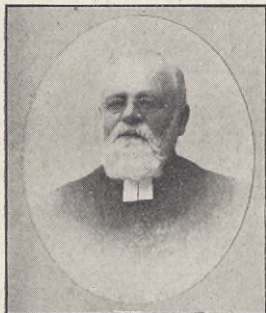
I PEYRON.
Fru. Kompositris. — Stock-
holm. 65 år 1 Juli.*

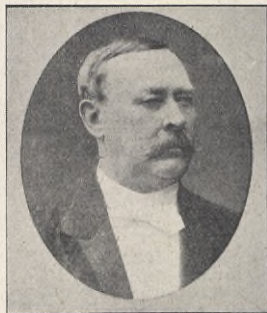
K. F. NORDSTRÖM.
Konstnär. — Stockholm.
55 år 11 Juli.*

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data här nedan.

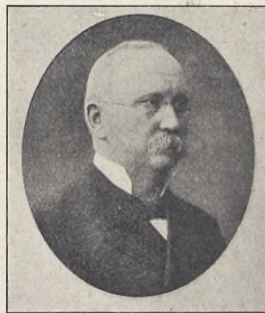
B. J. WALLGREN †.
Prost. Kyrkoherde. — Örslösa.
F. 31. † 7 juli.*

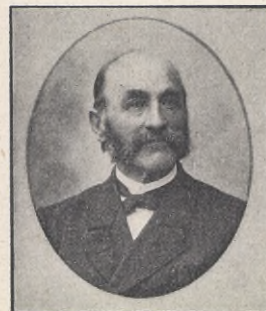
A. P. SJÖGREEN †.
F. d. Rytmästare. — Stockholm.
F. 36. † 21 juni.*

Z. E. WALLMARK †.
Öfverstelöjnant. — Nederkalix.
F. 41. † 29 juni.

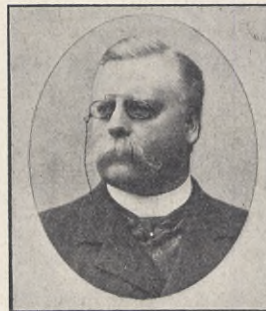
J. A. BERLIN †.
Förste provinsialläk. — Skälvik, Svartö.
F. 51. † 12 juli.*

J. THOMANDER †.
Veterinär. — Kyrkestätt, Kettilstorp.
F. 34. † 30 juni.*

J. A. A. BERGENDAHL †.
Grosshandlande. Rådman.
— Köping. F. 39. † 8 juli.*

G. B. A. HOLM †.
Vice häradshöfding. Verkst. dir. för A.-B. Norstedt & Söner. — Sthlm.
F. 45. † 11 juli.*

T. F. R. LYSHOLM †.
Major. — Visby.
F. 46. † 30 juni.*

RUDOLF SUNDIN. Stud. 70, hofr.-ex. 75, v. häradsh. 78, aman. i sjöförsvardsp. 80, registr. 84, kanslisekr. 92. Styr.-ledamot i stiftelsen för Pauvres Hontexu i Stockholm och i Allmänna pensionsbolaget.

JOHAN DIEDEN. Innehavare från 1879 af J. H. Diedens spannmåls-, järn- och fröaffär i Malmö, 1908 ombildad till aktiebolag. Stadsfullmäktigt sedan 78, led. af Caroli förs. kyrkoråd, ordf. i hamndir. Har varit led. af stadens folkskolestyr. och ordf. i styr. för Malmö navigationskola. 85-96 led. af Riksd. A. K. som representant för Malmö stad. Led. af Riksd. F. K. sedan 1900.

NILS MAGNUS EDVÅRD EDLUND. Bruksbokhållare vid Kramfors bolag 66, flottningsschef vid Gidea och Husums älfvar i norra Ängermanland 74, flottningsschef vid Dalälvarnas flottningförening 77-10. Medlem af Leksands kyrkoråd sedan 86. Bevistat 19 landsting, revisor i Riksbankens afdelningskontor i Falun 3:ne år. Stiftare af Österdalarnes telefon A.-B., varit dess verkst. dir. i 20 år. Styr.-led. i Siljans järnv. A.-B. och Österdalarnes ångbåts A.-B. under ett antal år.

PEDER VILHELM TURDFJÄLL. Ordf. i kommunalnämnden, ordf. i vägstyr., kyrkovård och kyrkorådsled., led. i styr. för Bank A.-B. Norra Sveriges kontor i Nordmaling samt i bestyr. för derv. sjukstuga. JOHAN JOHANSSON. Eger egendomen Walared, Kommunlordf. Ägodelningsrådsled., led. i Hushållningssällsk. förv.-utsk. led. i Egnahemsnämnden. Kassör och led. i Tingshuskommittén. Led., kassör och v. ordf. i skolråd i 20 år. Led. i styr. för Ensk. bankens i Vänersborg kont. i Ulricehamn, m. m. Landstingsman sedan 85. Led. af Riksd. A. K. 97-08.

HERMAN ALFRED DAHL. Underofficer v. Dalregt: 68, afsked 78. Kronolänsmanslex. 78, länsman 82, landsfiskal i Kopparbergs läns nedre distr. sedan 88. Sedan 84 kont. och föreståndare för Kopparbergs ensk. banks kontor i Borlänge, mångårig ordf. i bevilningsberedn. för St. Tuna socken och B. köping. Sedan 84 ordf. i brandstodskommittén för Dalarnas nya brandstodsbolag i St. Tuna socken, sedan 04 ledamot och sedan 06 ordf. i samma bolags styrelse.

ANDERS NYGREN. Stud.-ex. 80, odont. kand.-ex. 86, tandläkareex. 87. Praktiser. tandläk. i Karistad sedan s. å. Ordf. i Verm. Tandläk.-för. till 07, v. ordf. i Mellersta Sveriges Tandläk.-för. sedan s. å. Mångårig led. i drätselkammaren och helsovårdsnämnden.

PER THAM. Stud.-ex. 63, med. dir. 77. Bruksläk. vid Söderfors bruk 74-80; grulläk. vid Dannemora grufvor och extra provinsialläk. i Dannemora distr. 80-92; provinsialläk. i Tjusts distr. från 92. Led. af kyrko- och skolråd från 93 i Gamleby förs. Styr.-led. i Vesterviks hosp. 10; styr.-led. i Norra Kalmar läns folkhögskola från 98. Dävar, kronprinsessan Victorias läkare under vistelsen utomlands vintern 1889-90.

IKA PEYRON, f. Asp. Studerat för Louise Engström, Ivar Hallström, v. Boom, Emil Sjögren och Andersen. Komponerat för piano, viol, violoncell och orgel, äfvensom körsaker.

KARL NORDSTRÖM. En af Sveriges främste landskapsmålare; har äfven gjort sig känd för i hög grad stämningsfulla kollektioner. Helseidsportr. och biogr. återfinnes i ärg. V.7.

JAKOB WALLGREN †. Stud. 51, teor. teol. ex. 53, prakt. teol. ex. 54, prästvigd 54, v. pastor i Gökhem 59-68, komminister i Böne 67, i Uller- vad 71, kyrkoherde därstädes 72, i Örslösa 87. Flere gånger t. f. kontr. prost, 97 prost öfver egen församling. I början af 70-talet af Älfsborgs läns landsting utsedd folkskoleinspektör. En af grundarna samt (73-78) ordf. i styr. för Skaraborgs läns folkhögskola. Mångårig revisor i Skaraborgs läns lifrånstall.

AXEL SJÖGREEN †. Förvaltare och, tillsammans med sina bröder, ägare af egendomarne Rysseby och Marianelund i Småland, sålda 96. — Utex. från Karlberg 56, underlöjtn. vid Småländs husarreg. s. å., rytmästare 81, afsked ur krigstjänst 86. Led. i styrelsen för Nässjö-Oskarshams järnvägsbolag, v. ordf. i nämnda bolags pensions-, enke- och pupillkassa.

Led. af Riksd. F. K. 89-92, som repr. för Jönköpings län; därunder led. i tillfälliga utskott samt suppl. först i lagutskottet, senare i statsutskottet.

AUGUST BERLIN. Stud. 71, med. dir. 88, amanuens i Medicinalstyr. 89, t. f. prov.-läk. i Sthlms distr. 89-92, förste prov.-läk. i Sthlms län och prov.-läk. i Sthlms distr. sedan 92. Sekr. i Drottning Sofias förening för sjukvård i fält, i flere år ordf. i Sthlms läns läkare- och aptekareklubb, tillhvarns bildande han tagit initiativ. — Bs grundliga och mångsidiga utbildning, hans omfattande vetande i medicinens olika grenar, hans outtröttlighet, utomordentliga samvetsgrannhet och plikttröhet ställde honom alldeles obetingadt i främsta ledet bland Sveriges tjänstläkare. Såsom hygieniker intresserade han sig framför allt för undersökning af kroppsarbetets inverkan på minderåriga, för epidemisk sjukvården på landsbygden, för dränerings- och vattenledningsfrågor o. d. Framstående botaniker samt numismatiker.

JOHANNES THOMANDER †. Egare af egendomen Kyrkestätt i Vartofta, Åsaka socken, Skaraborgs län. Veterinärlex. 61. Anställd af Skaraborgs läns hushålln.-sällskap med station å Dimbo byggsgränd 64, transporterad till Falköpings veterinärdistrikt 68 samt till Vartofta (1900-03). Mångårig led. af Falköpings stadsfullmäktige, drätselkammare, byggnads- samt hälsovårdsnämnd, led. af styrelsen för och hufvudman i Falköpings sparbank.

AXEL BERGENDAHL †. Innehafv. fr. 61 af C. A. Wibergs specerl- och div.-handel i Köping, hvilken han, med en son som delägare, vid sin död ännu innehade, under firmanamnet Axel Bergendahl & Co. Stadsfullmäktigt 82-01, rådman sedan 07. Mångårig led. i sparbankens styrelse, byggnadsnämnden och brandstodskommittén för Städerna allm. brandstodsbolag, led. i bevilningsberedningen och taxeringsnämnden, drätselkammaren och fattigvårdsstyrelsen. Mångårig revisor för stadens kyrko- och skolkassor. Styr.-led. för bank A.-B. Norra Sveriges afdelningskontor i Köping (förut för Örebro handelsbank och Hernösandensbank).

GUSTAF HOLM †. Student i Lund 83, hofrättslex. 68, vice häradshöfd. 71, kom H. därefter till Stockholm, där han 74 började utgifva det värdefulla prejudikatsamlingsverket Nytt Juridiskt Arkiv, äfvensom de följande åren ombesörjde separatupplagor af nyutkommande lagar såsom utskönlingslagen, diktningenslagen, vattenrättsförordningen, växelagen m. fl. Härunder trädde han i nära förbindelse med det bekanta bokförlaget P. A. Norstedt & Söner, och när detta 79 sattes på aktier, blef H. verkställande direktör i det nybildade aktiebolaget, i hvars styrelse han blef ordf. 98. Under Hs energiska och kraftiga ledning har detta förlag varit stadd i ofafrubret framåtående och städse häfdat sin ställning som det utan tvivel förnämsta i sin bransch.

Uttrusad med en utomordentlig administrativ begåfning och en outtröttlig energi, togs H. emellertid i anspråk för en mängd andra värf. Sålunda var han ordf. i Nya bokförläggareföreningen, hvarigenom han blef en drivande kraft för den svenska bokhandeln, v. ordf. i styrelsen för A.-B. Centraltryckeriet i Stockholm, A.-B. Jacob Bagges sedeltryckeri, försäkringsaktiebolaget Victoria och A.-B. Beskowiska skolan, samt v. ordf. i styrelsen för Bergslagens järnvägs A.-B.

Holm var ock den ledande själen i det bolag, som uppfordre den nya Dramatiska teatern i hufvudstaden, och kvarstod vid sin död som v. ordf. i teaterns styrelse.

RUDOLF LYSHOLM †. Utexaminerad från Karlberg 67, und.-löjtn. vid Svea art.-reg. 69, kapten 79, major i armén 93, kapten vid Andra Svea art.-reg. 94, afsked 99 med tillstånd att såsom kapten kvarstå i regementets reserv. Kommenderad till Ryssland, England, Frankrike, Schweiz och Österrike att taga kännedom om ammunitionstillverkningen 75-81, styresman för ammunitionfabriken i Marieberg 81-99. Uppsatte ammunitionfabriken af Karlsborg 85. Styr.-led. och 02-09 verkst. dir. i A.-B. Våtskemätare.

